

3 MART

BU
SAYIDA

Sarp Özay
Öykü Efendi

Mehmet Yenişar
Doğa Deniz

Ahmet Aykanat
Yaren Güceyü

İlke Nil Gökçe
Umut Arda
Dinçoğlu

Evrin Yıldırım
Banu Diri Şenel

Şengül Ateş
Ayça Erol

Özen Özkan
Mehtap Simav

MaksatMuhabbet

KÜLTÜR VE SANAT
DERGİSİ

1. SAYI / MART

Ney'in Asi Nefesi Tefik...

Tefik Kolaylı ya da yaygın bilinen adıyla Neyzen Tefik taşlamalarıyla tanınan Türk neyzen ve şairdir. Taşlama kitaplarının yanı sıra, çeşitli taksimler ve saz semailerinin bestecisi olarak da bilinir. Bazı edebiyat tarihçileri onun modern çağın Nef'i'si olarak tanımlar.

İstibdat'tan Cumhuriyet'e

*Hayat, çatlak
bardaktaki suya
benzer içsen de
tükenir içmesen
de, bu yüzden
hayattan tat
almaya bak:
Çünkü yaşasan
da bitecek
yaşamasan da.*

İstibdat'tan Cumhuriyet'e uzanan bir hayat hikayesidir bu. Neyzen kendi hayatını "Uzun derbederlik hayatımda, o kaldırımdan bu kaldırıma; o kapıdan bu kapıya; o diyardan bu diyara; ney'im ve mey'imle bir kuru yaprak gibi savruludum." cümlesiyle özetliyor. Osmanlı'nın son dönemlerinde hayata gözlerini açan Tefik Kolaylı bu yıllarda istibdata karşı, Cumhuriyet yıllarında ise devrimlere karşı gelenlere karşı hicvini kullan-

mış; haksızlığa, yolsuzluğa ve yozlaşmışlığa karşı şiirler yazmıştır. Birçok defa tutuklanmış ama kısa süre sonra serbest bırakılmıştır. Bektaşî tekkesine mensuptur Neyzen, hayatının büyük bölümünü İstanbul'da çeşitli hanlarda geçirmiştir. Son dönemlerinde Bakırköy Akıl Hastanesi'nde kendine ayrılan 21. koğuşta kalmıştır. 1930'larda kısa süreyle

kendine bağlanan aylık haricinde düzenli bir geliri olmamıştır ve hayatı boyunca epilepsi nöbetleri ile uğraşmıştır. Aynı zamanda rakı başta olmak üzere fazla içki içtiği bilinmektedir.

Avram Galanti

Bodrum'daki çocukluk yıllarında babası ile genellikle, Tepecik Camii'nin yakınındaki kahvede vakit geçirirken kahveye gelen dervişlerin üflediği, sonradan ustası olacağı ney dikkatini çeker ve kendi de üflemek ister. Ney asidir önce, Tefik'in nefesini kabul etmez, Tefik öylesine tutkun olur ki bu sese, ciğerinden gelen nefese yüreğini de katar, ney'i ehlileştirir. Ancak babası eğitim hayatını olumsuz etkileyeceğini düşünerek erken yaşlarda buna izin vermez. Çocukluk arkadaşlarından Avram Galanti, Tefik'in düdükle yapıp çalarak civardaki çocukları etrafında topladığını ve ilham kaynağının deniz olduğunu anlatır. Şiire olan ilgisi de çevresinden duyduğu halk hikâyeleri vasıtasıyla bu erken yaşlarda başlar. Bir süre sadece ney'e meyleder, bu sırada sara nöbetleri baş gösterir. Hastalığının bir süre için kontrol altına alınmasının ardından en azından eğitimi bitirmesi için babası tarafından yatılı olarak İzmir İdadisi'ne gönderilir. Sara nöbetleri peşini bırakmaz, sık sık tekrar eden bu nöbetler yüzünden eğitimi yeniden yarıda kalır. İzmir Mevlevihanesi'ne giderek kendini ney'ine verir. İzmir, bu yıllarda istibdat yönetimi tarafından sürgün yeri olarak görülmektedir.

Heplikten hiçliğe...

İstanbul'dan sürülen aydınların uğrak yeri olan bu Mevleviha-ne'de Tokadizade Şekip, Tevfik Nevzat, Şair Eşref ve Ruhi Baba gibi ünlü kişilerle tanışır. Türkçe, Arapça ve Farsça dersleri aldığı bu kişilerden Şair Eşref aynı zamanda ona hicvi ve hicvin inceliklerini, nüktenin azizliğini öğretir. Bu saye-

de 1898'te Muktebes dergisi nde ilk şiirini yayımlar. On dokuz yaşında babası onu eğitim için bu sefer İstanbul'a, Fethiye Medresesi'ne gönderir. Burada zamanının çoğunu Galata ve Yenikapı Mevlevihanelerinde geçiren Tevfik ,Mehmet Akif Ersoy'la ve onun yardımıyla dönemin seçkin sanatçı-

larıyla da tanışır; ondan Fransızca, Arapça ve Farsça dersleri alır, aynı zamanda ona ney öğretir. 1902 yılında Bektaşî der-vişi olur. Sütlüce Bektaşî Tekkesi'ne devam ettiği bu zamanlarda Şeyh Mümin Paşa'dan "nasip" alır ve hayatının geri kalanını da şekillendirecek bu inancı ve biçimi benimser. İstanbul'da baskının iyice artmasının sonucunda Şair Eşref ile 13 Ocak 1902 Perşembe günü "Mesajeri" vapuru ile Mısır'a gider. Bir arkadaşı ile bir Neyzenler Kahvehanesi açarak işletmeye ve ney'in ona bahşettiği nefesiyle hayatını kazanmaya başlar, Özbekiye Saz Bahçesi'nde plaklar doldurur. Alkolün etkisiyle bir buluşma esnasında tabancasını ateşlemesi ve duruşma esnasında da yargıca "haksızlık yapıyorsunuz" demesi yüzünden altı ay hapse mahkûm olur ama

Neyzen Tevfik'in ilk şiiri 30 Nisan 1898 günü ve 18 sayılı Muktebes dergisinde çıkan ve Urla Mekteb-i Rüştîyesi Muallim-i Evveli Hasan Efendi'nin mahdumu Tevfik imzasını taşıyan-şu gâzeldir:

Dilşikârim! Sen esir ettin dil-i nâşâdım!,
Şivekârım! Levha-i hüsnün gönül sayyâdı mı?
Düştüğün günden beri gafletle hüsnün damına,
Eyledin eflâke i'lâ âhımı, feryâdımı!..

Tevfik'in Gülnar'la. Neyzen Tevfik, neyini yanından hiç ayırmayan bir yengi şairiydi.

On dokuz yaşında babası onu eğitim için bu sefer İstanbul'a, Fethiye Medresesi'ne gönderir. Burada zamanının çoğunu Galata ve Yenikapı Mevlevihanelerinde geçiren Tevfik ,Mehmet Akif Ersoy'la ve onun yardımıyla dönemin seçkin sanatçılarıyla da tanışır; ondan Fransızca, Arapça ve Farsça dersleri alır, aynı zamanda ona ney öğretir. 1902 yılında Bektaşî der-vişi olur. Sütlü-

ce Bektaşî Tekkesi'ne devam ettiği bu zamanlarda Şeyh Mümin Paşa'dan "nasip" alır ve hayatının geri kalanını da şekillendirecek bu inancı ve biçimi benimser. İstanbul'da baskının iyice artmasının sonucunda Şair Eşref ile 13 Ocak 1902 Perşembe günü "Mesajeri" vapuru ile Mısır'a gider. Bir arkadaşı ile bir Neyzenler Kahvehanesi açarak işletmeye ve ney'in ona bah-

şettiği nefesiyle hayatını kazanmaya başlar, Özbekiye Saz Bahçesi'nde plaklar doldurur. Alkolün etkisiyle bir buluşma esnasında tabancasını ateşlemesi ve duruşma esnasında da yargıca "haksızlık yapıyorsunuz" demesi yüzünden altı ay hapse mahkûm olur ama itiraz ederek bir bu-çok ay sonra özgürlüğüne kavuşur. Bu sıralarda, İstanbul Kırâathanesi'nde okuduğu *Abdülhamid'in Ağzından Bir Nutk-ı Hümayun* hicvi yüzünden tutuklanmak istense de çevresi sayesinde kurtulmayı başarır; fakat daha sonra *Türk Aydınlarının Mısır Hidiyi Hakkındaki Düşünceleridir* başlıklı yazısı gazetelerde yayımlanınca kesinlikle tutuklanması hakkında karar verilir.

Muhtar Paşa

Bu yüzden sığındığı Bektaşî "Kaygusuz Sultan" tekkesinde bir süre kaldıktan sonra meşrutiyetin tekrar ilanıyla beraber İzmir'e döner.

8 Ağustos 1908'de İzmir'den İstanbul'a geçerek Fatih Çemberlitaş'ta bir hana yerleşir. Meşrutiyet döneminden beklediğini bulamaz. Ferah Tiyatrosu'nda Sabah-ı Hürriyet adlı oyunu izlemeye gittiğinde oyunun İttihat ve Terakki Cemiyeti tarafından yasaklandığını öğrenir ve bunun

üzerine yaptığı konuşma yüzünden kısa bir süre sonra serbest bırakılmak üzere tutuklanır. 1910 yılında annesinin ısrarları ile babası ve kardeşinin karşı çıkmasına rağmen Cemile Hanım ile evlendi fakat evlilikleri yürümez. Kayınbabası eşini ve Leman adını verdiği kızını da alıp götürür. I.Dünya Savaşı'nda Muhtar Paşa'nın emrinde mehterbaşı olarak görev

yapmaya başlar. Düzenli askerlik hayatını pek benimseyemeyen Tevfik sık sık Muhtar Paşa ile tartışır ve çekip gitse de dönemin İstanbul Merkez Komutanı Albay Cevat Bey sayesinde tekrar tekrar geri döner. Üstelik bazı kaynaklara göre dönemin Harbiye nazırı Enver Paşa'nın yalısında verdiği konseri izleyen Alman bir komutanın davetlisi olarak Romanya'da

1919 yılında, ilk kitabı "Hiç" i yayımlar. 1923 yılında Ankara'ya gitti ve kardeşi Şefik Kolaylı'nın yanında 4-5 ay kaldı. Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı ve Mustafa Kemal'i yücelten şiirler yazar bu sırada. 1924 yılında, arkadaşı Hasan Sâit Çelebi'nin de yardımları ile yazdıklarını "Azâb-ı Mukaddes" adı altında forma forma yayımlamaya kalkar ancak girişim başarılı olmadı ve iki formadan sonra noktalanır.

1926 yılında Atatürk'le tanışan Neyzen Tevfik, 1927 yılında sara nöbetleri ve alkol yüzünden artık sık sık gideceği Toptaş Tımarhanesi ve Zeynep Kâmil Hastanesi'nde tedavi görmeye başlar. 1928 yılında, eski dostu Mehmet Akif'i görmek için tekrar Mısır'a gider ve bir yıla yakın bir süre yanında kalır.

1930'lu yıllarda, ekonomik destek olsun diye, Vali ve Belediye Reisi Muhiddin Üstündağ'ın girişimi ile Konservatuar'da görevlendirilir. 1940'lı yıllarda doktoru olduğu kadar dostları da olan Mazhar Osman ve Rahmi Duman'ın aracılığı ve valiliğin oluru ile Bakırköy Akıl Hastanesi'nin 21 nolu koğuşu ona ayrılır. İsteddiği zaman gelir, yatar, dinlenir ve sonra çıkar gider.

Rahmi Duman, Neyzen Tevfik'le ilgili şunları yazmış; "Onu yakinen tanımak mazharîyetine 1932'de erdim. O tarihte genç bir asistan olarak Bakırköy Akıl Hastanesi'ndeki 18 numaralı serviste (ehline) açmış olduğu şiir ve felsefe kürsüsünün hevesli ve usanmak, yılmak bilmeyen bir talebesi olmuşum." 9 Mart 1946'da, basın yararına düzenlenen bir

konserde ney çalar ve yaptığı taksimlerle izleyicileri büyüler. 1949 yılında, dostlarından İhsan Ada, Neyzen Tevfik'in eserlerini, onun gözetimi altında, "Azâb-ı Mukaddes" adı ile kitaplaştırır. 1951 yılında "Onu Affettim" adlı bir filmde önemli bir rolde gözüken Neyzen Tevfik, "Ağlayan Şarkı" adlı bir başka filmde ise, Suzan Yakar'la oynar.

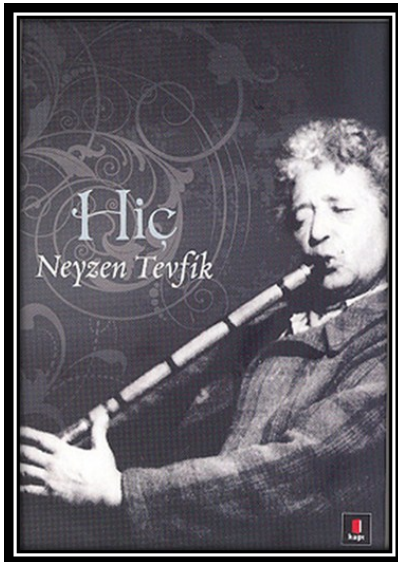
1952 yılında, arkadaşlarının ısrarı ile Şehir Komedi Tiyatrosu'nda jübilesini yaptı. 1930'larda İstanbul Belediye'sinin bağladığı yardım aylığını saymazsak Neyzen'in düzenli bir geliri hiç olmadı. Neyzen Tevfik'in söylenceleşen yaşamı 28 Ocak 1953'de son buldu. Cenaze namazı Beşiktaş'ta Sinan Paşa Camii'nde kılındı. Caminin avlusundan taşan kalabalık; ana caddele-ri, kahveleri, yolun karşısında ki Barbaros Bulvarı'nı doldurdu. Memurların, profesörlerin, ileri gelenlerin yanı sıra kılıklarına çeki düzen vermeye çalışmış sarhoşlar, sokak serserileri ve bin bir çeşit insan bir arada uğurladılar Neyzen'i bilinmeyene. Kim bilir

belki de hiçlikten heplige...Ne hayatı, ne dünyayı, ne de kendisini "hiç" kavramıyla ifade etmek değildi onun yaptığı. O, karşıtlıkların birbirini var ettiği algılayışımızda, var oluş derinliğinin sarhoşluğu içinde arayışını sürdürürken "Hiç" olanı fark etmişti. Para-pul, mal-mülk, şan-şöhret elinin tersiyle ittiği şeylerdendi. Adaletsizliğe, çıkarıcılığa, kör inançlara, baskıya, otoriteye, din istismarına sert ve etkili bir üslupla hicivlerinde ve hayatında başkaldırdı. Boynunda eski yazıyla "Hiç" yazardı.

Neyzen Tevfik genellikle toplum kurallarına uymadan yaşamını sür-

dürmüştür. Sazını bir geçim kapısı haline geçirmemek için direnmiş,

Koşma

Dudağında yangın varmış dediler,
Tâ ezelden yayan koşarak geldim.
Alev yanaklara sarmış dediler,
Sevdâ seli oldum; taşarak geldim.

Kapılmışım ak oduna bir kere,
Katlanırım her bir cefâyâ, çevre
Uğraya uğraya devirden devre
Bütün kâinatı aşarak geldim.

Yapmak, yıkmak senin bu gamlı
ömrü.
Ben gönlümü sana verdim götürü.
Sana meftûn olduğumdan ötürü
Sarhoş oldum Neyzen, coşarak
geldim.

Neyzen Tevfik

Ney'in ustası

*Tevfik ney'ini
yanından hiç
ayırmadı...Onun
yegane hayat
bağı neydeki
nefesiydi.*

yalnızca içinden geldi-
ği zaman ney üflemiş-
tir. Neyzenliğini gelişt-
irmek kaygısı duyma-
mış, sanat değeri kalı-
cı bir müzikçi olmak
için uğraşmamıştır.
Neydeki başlıca usta-
lığı sazı iyi üflemesi-
ydi. Belirli müzik kural-
larının dışına çıkar,

ama hep duyarak ça-
lar ve dinleyenleri etki-
lerdi. Kendi açıklama-
sına göre yüze yakın
plak doldurmuştur.
Ününün yaygınlaşma-
sında halk tarafından
çok sevilmesinin de
çok büyük payı vardır.
Ancak oldukça eski bir
dil kullanması nede-

niyle güç anlaşılan ve
biçimsel açıdan yeter-
siz kalan bu şiirleri
pek kalıcı olmamıştır.
Yergilerini genellikle
siyasal ve dinsel bas-
kıya, çıkarıcılığa yö-
neltilmiş, toplumdaki
tüm haksızlıkları çe-
kinmeden dile getir-
miştir.

Koşma

Ruhuma sunduğun mukaddes günâh,
Kanımda âteşten bir şarâb oldu
Sevdânın şimşeği çakınca, gönlüm
Nağmesi alevden bir rebâb oldu.

Gökyüzü yıkıldı, yıldızlar söndü,
Güneş hiç doğmadı, ay geri döndü.
Kainat gayb oldu hîçe büründü,
Aşkından başkası hep harâb oldu.

O hırçın hayâlin ey sarhoş melek,
Serencam besteler bana gülerek,
Son gece verdiğin zehirli çiçek,
Hicrânlar şerheden bir kitâb oldu.

Vefâsız, talihim bir kara kaya,
Yalvardım, söylettim bu sırrı nay'a,
Varlığım yok oldu gün saya saya,
İçinden çıkılmaz bir hesâb oldu.

Neyzen Tevfik

Eserleri

Şiir

Hiç (1919)

Azâb-ı Mukaddes (1949)

Besteleri

Nihavent Saz Semaisi

Şehnazbuselik Saz Semaisi

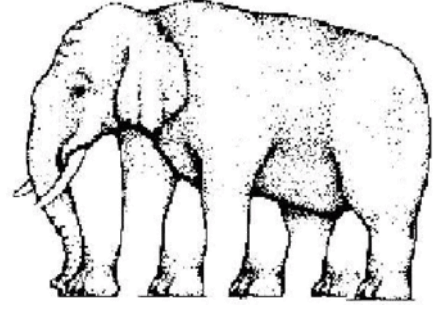
Taksimler taş plak

Şengül Ateş/
Sarp Özay (9 FL A)

PARADOKSia

İnsanlar yüzyıllardır bir çıkmazın peşinde sürüklenirken, kendi çıkmazlarına yanıtlar ararken doğar paradokslar... Yanıt veremediğimiz neresinden tutsak elimizde kalan, ayıkla pürincin taşını dediği-

miz paradokslar. Biraz kafa karışıklığı herkese iyi gelecek sanırım...

*Biraz kafa
karışıklığı
herkese iyi
gelecek!*

Bertrand Russell'ın Ünlü Berber Paradoksu

Kendini tıraş Köyün birinde bir berber varmış. Bu berber, o köyde kendini tıraş etmeyen herkesi tıraş edermiş, kendini tıraş edenleriye tıraş etmezmiş.

Soru bu: Bu berber kendini tıraş eder mi, etmez mi? etmezse, kendini tıraş etmeyen herkesi tıraş ettiğinden, kendini tıraş etmelidir. Kendini tıraş ederse, kendini tıraş edenleri tıraş etmediğinden-

Zamanda yolculuk etseydiniz ilk nereye gitmek isterdiniz?

Zamanda yolculuk ile ilgili bir paradokstur. İlk defa, bilimkurgu yazarı René Barjavel tarafından "Le Voyageur Imprudent" (Tedbirsiz Seyyah) adlı romanında bu paradokstan bahsedilmiştir.

Dede Paradoksu

Paradoks

şudur: Zaman yolculuğu yapan birinin, geçmişe gidip dedesinin, babaannesiyile tanışmadan önce ölümüne sebep olduğunu düşünelim. Bu durumda zaman yolcusunun doğumu mümkün olmayacaktır. Böylece geriye dönüp dedesini öldürmesi de mümkün olmayacaktır. Bu durumun paralel evrenlerle ilgili olduğunu söyleyen teoriler vardır. Paralel evrenler teorisine göre, dede-

sini öldüren kişi gelecekte var olmasa da dedesini öldürdüğü zaman diliminde yaşamını sürdürebilir, dedesini öldürdükten sonra evren dallanır ve dedesi başka bir evrende var olmaya devam eder. Dedesini öldürür ve tekrar zaman yolculuğu yaparak günümüze gelirse babası hiç doğmamış olacaktır ama kendisi bunların dışında kalarak var olmayı sürdürecektir buna zamandan bir süreliğine ayrılma denilebilir, mutlak bir yaşam so-

nucu çıkar zaman yolculuğu yapan kişiye.

Dede Paradoksu:

Aslında bu paradoks zaman yolculuğu denildiğinde ilk akla gelenidir. Eğer geçmişe gidip kendi dedemi yok etsem benim de var olmamam gerekir, fakat ben hiç doğmazsam asla zaman makinesine binip dedemi yok edemem. Bu durumda dedem ölmeyeceği için benim de doğmuş olmam gerek. Şu durumda dedem de ben

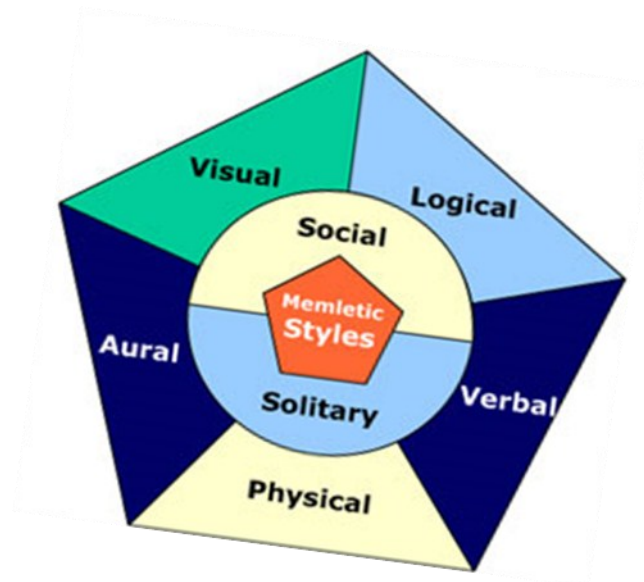

About You

BE A PINEAPPLE:
STAND TALL,
WEAR A CROWN,
AND BE SWEET
ON THE INSIDE

*Do you
know
what type
of a
learner
you are?*

Did you know that there are seven learning styles? Your learning styles have more influence than you may realize. Your preferred styles guide the way you learn. They also change the way you internally represent experiences, the way you recall information, and even the words you choose. Check them out and decide in which group you are!

The Seven Learning Styles

Visual (spatial): You prefer using pictures, images, and spatial understanding.

Aural (auditory-musical): You prefer using sound and music.

Verbal (linguistic): You prefer using words, both in speech and writing.

Physical (kinesthetic): You prefer using your body, hands and sense of touch.

Logical (mathematical): You prefer using logic, reasoning and systems.

Social (interpersonal): You prefer to learn in groups or with other people.

Solitary (intrapersonal): You prefer to work alone and use self-study.

Akdeniz != White Sea

Interest lobby != Faiz lobisi

Dil Peyniri != Cheese Language

Çay Ocağı != Tea January

İçli Köfte != Sensitive meatball

Pazarlama Müdürü !=

Sundaying Manager

Horrible, isn't it? Now guess what these mean ?

Easy come easy go

Sit on it with a smile

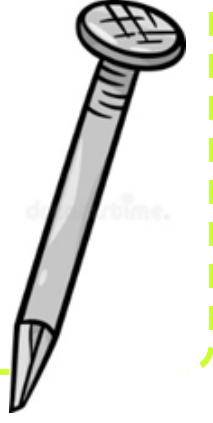
Son of a pudding

Health upon your hand

Ayça EROL

Kabara

Çizgilerin Dili

Latince, “Caricare” (saldırı) sözcüğünden gelen karikatür, 1830’lardan bu yana evrilmiştir. Editoryal denilen gazete ve dergi karikatürcülüğü, portre karikatürü ve gag-humor diye adlandırılan evrensel simgelerle yazının kullanılmadığı şekilleri vardır. Eleştirel yapısının yanında bizi şaşırtan, farklı düşünmemizi sağlayan işlevini grafik değeri olan çizgilerle mizah yapma sanatı olarak düşünebiliriz.

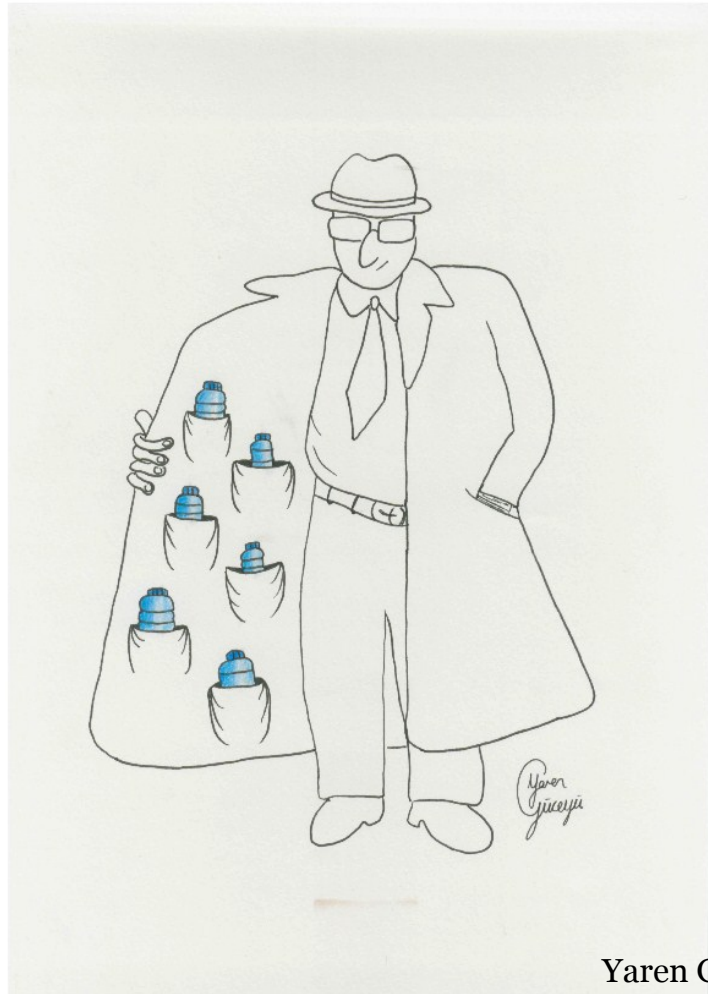
**Çizgiler
çok şey
anlatır...**

Aydın olmayan; bağınaz, dogmatik, eleştiriye kapalı, teslimiyetçi kafa yapısıyla karikatür yapılırsa rüküşleşir, bağılaşır. Karikatür sadece bir çizgi sanatçılığı değil, çizenin arka planında aydınlık düşünme eleştirel kafa yapısı ve hoşgörü olmalıdır.

Ahmet Aykanat

Duygu Duş 9 FL A

Yaren Güceyü 9 FL A

Canlı Bakterilerden Renk Değiştiren Dövme Basıldı

MIT'den bilim insanları, genetiği değiştirilmiş bakteriler kullanarak farklı stimulantlara cevap verebilen canlı dövme geliştirdiler. Elektronik dövmeler ve akıllı mürekkep teknolojileri ile giyilebilir sensör teknolojisinin nasıl heyecan verici bir potansiyeli taşıdığını sergiliyor. Mühendisler birbirinden farklı

materyallerle çalışsa da, yaşayan hücreler oldukça ilginç bir kullanım olsa gerek.

İlk adım olarak 3D yazıcının başlığından çıktığında ölmeyecek kadar güçlü hücre duvarlarına sahip bakteriler bulmak gerekiyordu. Ayrıca bakterilerin 3D yazıcıda kullanılacak hidrojellere de uyumlu olması gereki-

yordu. Sonrasında geliştirilen teknoloji sayesinde 30 mikron çözünürlüğe kadar inilebiliyor. 3D baskılı bakteri hücrelerinden bir yama yapmak için bakteriler aynı bir ağacın dalları gibi bir elastomer tabakanın üstüne yerleştirildi. Her daldaki bakteri farklı bir kimyasal uyarana cevap verecek şekilde tasarlandı. Örneğin, insan eline uygulanan bu yamadaki bakteriler farklı kimyasallara karşı farklı tepkiler göstererek renk değiştiriyor.

Bilim, insanı şaşırtmayı hep başarıyor...

Bu yama ya da dövme oldukça bilim kurgu gibi aslında. Bu sayede genetiği değiştirilmiş bakteriler birbiriyle iletişim kuran transistörler gibi çalışıyor.

Gelecekte bu sayede giyilebilir yaşayan işlem

yapan platformların oluşturulması planlanıyor.

Yakın bir zamanda bu teknoloji kullanarak, uyarı yapıştırmaları yapılarak, vücutta gerçekleşen pH, sıcaklık değişkenlerine sinyal üreterek giyilebilir sağlık monitörleri

izleyecek teknolojiler geliştirilebilir.

KAYNAK:

<http://www.gercekbilim.com/canli-bakteri-3d-baski-dovme-saglik/>

<https://>

Mehtap Simav

ÇEVRE BİLİNCİ

Sizlere yaşam alanımız, doğal çevremiz ile ilgili olan bir kaygımdan bahsetmek istiyorum: "Çevre bilinçsizliği." Beni, bir ekolojisti, en çok korkutandır çevre bilinçsizliği. Bana çok büyük mutsuzluk ve rahatsızlık verir bu durum. Çevre bilinci, insanın varlığını, yerini anlamasıdır bu dünyada ve diğer canlılar içinde. Kendine ve diğer canlılara saygı duymasındır. Artık insanlar büyük bir hafıza kaybına uğrayarak çevre

bilincini yitirmek üzere . Her yeri orman , kır , bağ -bahçe olan ülkemizde çevresini tanıyan ve çevre için çaba harcayan çok az insan var.Bu durum sadece ülkemizde olan bir sorun değil hemen hemen dünyanın her yerinde bu böyle.

İnsanlar tablet , telefon ,bilgisayar gibi aletlerden başını kaldırmıyor.Çevreleri hakkında

en ufak fikirleri dahi yok. Çevre bilinçsizliği almış başını gidiyor. Gerçek yaşamda üretmek, yapmak varken onlar sanal yaşamın içinde bir çevre kuruyor ve bu şekilde sahte mutluluklar elde ediyorlar.Halbuki dışarıda ne kadar gerçek ve saf mutluluklar var. Fidan diken biri olarak söylüyorum. Bir fidan dikmenin verdiği keyif ve mutluluk inanın çok az

Çevre

İnsanlar susuz çocukları, aç insanları görüp ders çıkarmalı ve onlar için çaba harcamalı.

Çevre Bilinçli Bir Dünya

Kişi bir ürün elde ettiğinde hem kendisi hem toplum için yarar sağlar. Bir gölgelik yapan, sıcaktan bunalan herkes için yararlı olur. Ya da meyve ağacı diken biri torunun torununa ulaşacak bir nimete vesile olmuştur. Doğa için, çevre için çaba gösteren her kişi veya her toplum hem kendisine hem de başkasına iyilik yapar. Ya bunların hiç biri olmazsa, kim-

se doğa için çabalamazsa, dünyanın geleceğini düşünmezse ne olur? İşte o zaman doğal çevrenin yok oluşu başlar. Peki, nedir doğal çevre yok oluşu? Çiçeklerin, ağaçların, hayvanların ortadan kalkmasıdır; alınamayan taze oksijen, tadına varılamayan leziz domateslerdir. Ulu çınarların ,geniş kırların yerini kapkara binalara-

ra,fabrikalara bırakmasıdır.Uçmayan kuşlar ,esmeyen rüzgarlardır.İçilemeyen su,yüzülemeyen denizdir. Açlıktan ölen çocuktur. Kısaca şah damarlarımızdan birinin kesilmesidir. Şah damarı kesilen birisi yaşayamaz. Yaşamak için bilinçlenmeli yaşam alanımız çevrenin önemini anlamalıyız. Bize ait olan ortak evimiz dünyaya iyilik yapmalı onu güzelleştirmeliyiz.

Çevre bilinci bir siyaset oyuncağı ,para kaynağı veya hor görülen bir konu olmamalı. Ciddi şekilde öğretilip genç bireylere öğretilmeli, özümsetilmelidir. İnsanlar susuz çocukları, aç insanları görüp ders çıkarmalı ve onlar için çaba harcamalı

İ. İşte o zaman tam anlamıyla "İnsan" olmuş oluruz. Düşünsenize her ailenin bir fidanlılığı, çiçek bahçesi olduğunu ne kadar renkli ve keyifli bir Dünya olurdu.

Hepinize rant için orman ormanların yakılıp katledilmediği, fok balıklarının neşeyle dans ettiği, havanın

tertemiz olduğu "Çevre Bilinçli Bir Dünya" diliyorum.

Mehmet Yenişar
9 /FL B

Dünya Dönmeyi Durdurursa Ne Olur ?

Dünyayla ilgili bizim bilmediğimiz ancak düzgün bir şekilde görevini yerine getirmesini sağlayan birçok güç vardır. Yer çekiminden manyetik alanlara kadar dünyevi felaketlerden koruyan şeyler hakkında çoğumuz fikir sahibi değiliz. İşte Dünya dönmeyi bırakırsa meydana gelebilecek olay-

Dünyadaki Her Şey Sağa Sola Savrulurdu

Dünya'nın dönüşü yer çekiminin oluşmasına neden olur ve bu sayede Dünya üzerinde bulunan her şeyin uzay boşluğuna savrulmasını engeller. Dünya dönmeyi bırakırsa aslında tam olarak havaya fırlamazdık. Ancak bazı zarar verici yan etkiler meydana gelirdi. Peki bu durumda ne olurdu? Dünya'daki her şey insan da dahil olmak üzere sağa sola savrulur ve saatteki hızı neredeyse 1600 km ye kadar ulaşır. Bunun sebebi ise Dünya, Güneş'in etrafında dönmeye devam edecek ve inanılmaz fırtınalar meydana gelecekti.

**Dünya
dönmezse
felaketler
e hazır
olun!**

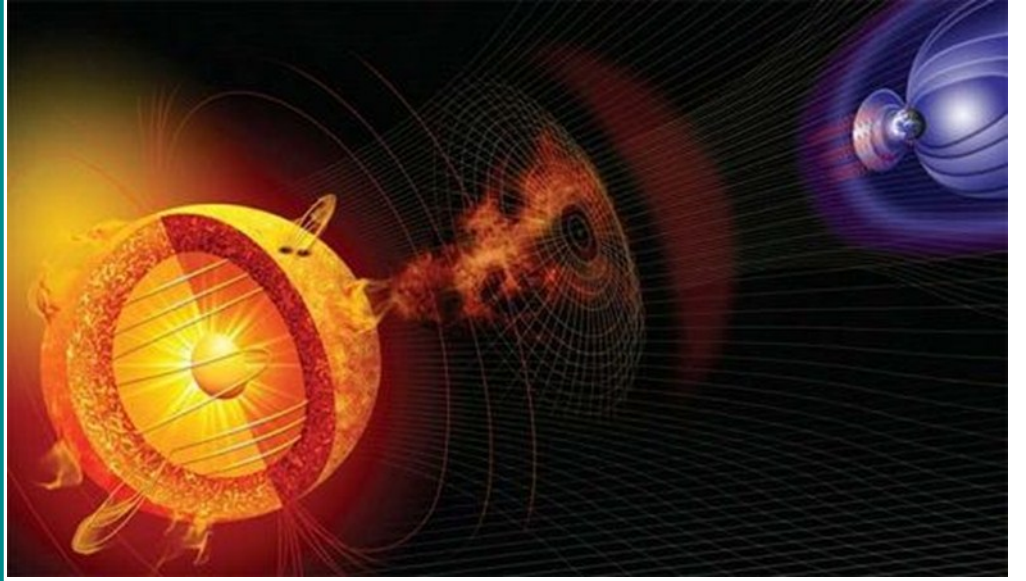
Dev Tsunamiler Olurdu

Her şeyin sağa sola uçmasına neden olan güç aynı şekilde okyanusları da etkileyecekti. Eğer Dünya dönmeyi durdursaydı tsunamilerden dolayı çok büyük tahribatlar meydana gelecekti. Okyanusların bu şekilde kutuplara doğru ilerlemesiyle de Dünya'nın

Bunun yanında 6 ay boyunca sürekli güneş Dünyayı aydınlatacaktı ve 6 ay boyunca da Dünya sürekli karanlık olacaktı. Haliyle bu da mevsimleri etkileyecekti ve birbirlerine sıralı bir geçişleri olmayacaktı.

Manyetik Alanlar Yok Olurdu

Eğer Dünya'nın dönmesi sona ererse patlamalarını ve Güneş'ten meydana gelen radyasyonlardan bizi koruyan en önemli savunma sistemidir. Eğer manyetik alanlar yok olursa Güneş'in bize fırlatacağı şeylerden bizi koruyacak hiçbir şey olmayacak.

Dünya Tek Bir Kıta Olurdu

Eğer kutuplarda, ekvatordaki çılgın rüzgârlar-

dan uzakta güven içinde yaşayabileceğinizi düşünüyorsanız, yanılıyorsunuz. Çünkü Dünya dönmeyi durdursa olacak en çılgın olaylardan biri de Dünya'nın tek bir kıta şeklini alacak olmasıdır. Daha önce öğrendiğimiz üzere yer çekimi eksikliğinden meydana gelen okyanusların kutuplara doğru ilerlemesi sonucu

Kuzey ve Güney kutupları sular altında kalacak ve Dünya iki büyük okyanustan ibaret olacaktı. Bu okyanusların ekvator-da ilerlemesinden dolayı Dünya'nın ortasında sadece kemere benzer bir kara parçası oluşacaktı. Bu yazı 150-200 sözcükten oluşabilir.

Bülteninizi reklam aracı

Dünya Artık Eğik Olmazdı

Gezegelimizin eğik olması, önemsiz gibi görülebilir. Ancak mevsimlerin oluşumunu etkilediğini öğrendiğinizde şaşırabilirsiniz. Dünya'nın dönüşü Güneş'le kıyaslandığı zaman Dünya'nın daha eğik olduğu çıkarımı yapılıyor. Eğer Dünya dönmeyi bırakırsa bu eğikliğin hiçbir anlamı kalmayacak. Buda güneş ışınlarının olduğu gibi ekvatora vurmasına ve bildiğimiz mevsimlerin yok olmasına neden olacak. Diğer yandan de yiyecek yetiştirmek neredeyse imkânsız hale gelecek ve yaban hayatındaki doğal döngü sona erecek.

Dönmeyen bir dünya yaşamın sonudur....

Banu Diri Şenel

Yaşayan Her Şey Yaşamını Yitirirdi

Bu yeni Dünya şeklinin inanılmaz boyutta tahribatlara yol açacağı şaşılacak bir şey değil. Eğer

sellerden, tsunamilerden ve çılgın rüzgârlardan kurtulmak konusunda şanslı olsaydınız bile henüz tamamen kurtulmuş olmazdınız. Dünya'daki hayvanların ve insanların birçoğu ekvator çevresinde yaşamaktadır. Böyle bir olaydan sonra da en çok zararı Ekvator ve çevresi

görecektir. Bu da Dünya'daki yaşamların sona ereceği anlamına gelir. Neden mi ? İşte cevabı: Rüzgar erozyonlara sebep olacaktı ve hayatımızı destekleyen sular artık kalmayacaktı. Biraz olsa da bu sular kalsa bile aşırı sıcaklık yüzünden kısa sürede onlar da kuruyacaktı. Bunlar her an karşılaşılabileceğimiz

Günler Sonsuza Kadar Uzardı

Günler bildiğimiz üzere Dünya'nın dönüşüne bağlıdır. Dünya'nın kendi etrafında dönmesi 24 saatte tamamlanıyor. Bu da bizim bir günümüzün 24 saate eşittir. Eğer Dünya dönmeyi bıraksaydı kendi ekseninde dönmesi tam 1 yıl alacaktı. Bu da bir anlamda bir günün 365 güne denk gelmesi demektir. Bunun yanında 6 ay boyunca sürekli güneş Dünyayı aydınlatacaktı ve 6 ay boyunca da Dünya sürekli karanlık olacaktı. Haliyle bu da mevsimleri etkileyecekti ve birbirlerine sıralı bir

Dünya Tam Bir Küre Halini Alırdı

Dünya'nın dönmesi durursa çoğunuz Dünya'nın kenarlarının tam yuvarlak olduğunu düşünebilirsiniz. Ancak bu doğru değil. Dünya ekvator tarafından şişkin olduğu için daha çok patlak bir topa benziyor. Ancak Dünya'nın şeklinin düzgünlüğü dışında daha çok önem vermemiz gereken bir konu var. Ekvator şişkinliğinden dolayı, daha fazla okyanus suyu bulundurduğu için eğer Dünya dönmeyi durdurursa Dünya'yı

bir
sel

SIRT ÇANTAM

1324'te Bursa'nın Osmanlılar tarafından fethinden sonra; Orhangazi, Bursa'daki Musevilerin, bu sokakta yerleşmelerine ve burada ibadetleri için bir Sinagog yapmalarına izin verir. 1492 yılında İspanya'dan göçe zorlanan Yahudiler de, Padişah II. Beyazıt'ın isteği ile Bursa'da bu sokağa yerleştirilirler. Bu nedenle, yakın geçmişe kadar bu bölge "Yahudilik Mahallesi" olarak da anılmaktadır.

Bursa'nın gülen yüzü...

*Tarihi çok
eskilere dayanan
bir eğlence
merkezi*

Arap Şükrü Sokağı'nın tarihi biraz da Bursa'nın tarihidir. Bunu, adının dönemden döneme değişmesinden anlıyoruz. Resmi adı Sakarya Caddesi'dir. 20. yüzyılın ikinci yarısından başlayarak yeni bir oluşum sürecine giren sokak, yıldan yıla yayılıp genişleyerek günümüzdeki görünümüne bürünmüştür.

Bursa'nın gülen yüzü: Arap Şükrü

Bursa'da yaşamlarını sürdüren 50-60 hane Yahudi nüfusun ibadete açık olan Geruş Sinagogu da bu sokaktadır. Arap Şükrü, Bursa gecelerinin sokağıdır. Bu gecelerde insanlar, yudum yudum Bursa'yı demlenir, içtenliğin gezintisine

Rana Ceren Öztürk / 9 FL C

ÖZENLİ TARİH

Ulus, din, dil ve coğrafi bakımdan farklı gruplar arasında zekâ farklılığı yoktur.

ÖTEKİLEŞTİRMEYE KARŞI BARIŞÇI TARİH

Günümüz modern dünyasında, sınırların olmadığı, evrensel hukuk kurallarının bütün insanlar için uygulanabilir olduğu zihinlerde ve uygulamada gündeme gelmişken bazı bölgelerde milliyetçilik düşüncesinin canlı tutulmak istendi-

ğine tanık oluyoruz. Bu düşüncelerin dayanağı da ulusalcılık akımında olduğu gibi tarihi vesikalar ve belgelerle desteklenmeye çalışılıyor. Evrensel ve barışçı düşünen iyi bir tarih okurunun bütün bunlara karşı durabilmesi için “öteki” kav-

ramının nasıl ortaya çıkarıldığını az da olsa düşünmesi gerekir.

Toplumsal yaşamda ötekileştirmeyi pekiştiren pek çok kavram sayılabilir: Soykırım, Irkçılık, tek kültürcülük, üstün ırk, ari toplum vb. gibi, bütün bu kalıplara kendisini hapseden insanlar aslında sınırları olmayan insanı onun kapasitesini tek bir kalı-

ba ve toplumsal ahlaka zincirlemiş oluyorlar. Milliyetçiliğe sarılan bu toplumlar, geçmişte kaybeden taraf olarak duygularını beslerken eşitlik söylemi üzerinde yoğunlaşıyorlar ancak bu yoğunlaşma esnasında

kendi öteki kimliklerini yaratırken eşitlikten uzaklaştıklarının farkına varamıyorlar.

Tarih ötekileştirir mi?

Tarihi, ötekileştirmenin aracı haline getirmek için, tarihe bir bilim olarak yaklaşmak ve kuşkucu bir bakış açısıyla olaylara bakmak gerekmektedir. Olayların dışında, dogmalara, kalıplaşmış inançlara kısacası insanları karşı karşıya getiren ve onların çatışmasına dayanak oluşturan her şeye kuşku ile bakmak gerekir, için-

de bulunduğumuz toplumda ve diğerlerinde üstünlük iddiasında olanların bu iddialarını sorgulamak ve kuşku ile bakmak, yüzyıllardır insanların çatışmasına ve acılar çekmesine neden olan bu ideolojik düşünceleri çürütmek gerekmektedir.

Bunun dışında karşımızdakini anlamaya çalışmak ve karşıtlığın nasıl ortaya çıktığını nelerden beslendiğini bulup ortaya çıkarmak, karşıtlığa son vermek için önemli bir adım olacaktır. Asıl yapılacak olan, Mustafa Kemal'in de

başarıyla uyguladığı ve Türkiye Cumhuriyetinin de bütünlüğünün temeli olan, çatışan grupları üst kimliklerde bir araya getirmektir. Bütün bunlar "öteki" yaratılırken üstü örtülenleri ortaya çıkarmak ve oluşabilecek olan

çatışmaları yumuşatmak için kullanılabilir.

Barişçi tarih anlayışı çerçevesinde, dünya vatandaşlığı ve ortak paydaya

Özen Özkan

Fikirsel

Ayaz Ata soğuk tanrısıdır, torunu Kar Kızı ile ortaya çıkan Ayaz Ata; aç, yoksul ve kimsesiz insanlara yardım eder...

YILBAŞI HEDİYENİ NOEL BABA MI AYAZ ATA MI GETİRDİ ?

“Ayaz Ata” diye birini duymuş muydun..?

“Ayas Han” desem... (Hiç yabancı gelmedi, çizgi film kahramanıydı galiba... Ayaz Han bir padişah mıydı yoksa?... diye birkaç olasılık geçti aklından bence.)

Peki “Nardugan Bayramı” ya da “hayat ağacı” tanıdık geldi mi..?

Tamam tamam itiraf edeyim, duymadığım şeylerden söz ederek merak uyandırmayı istedim. Çünkü bir öğretmen olarak biliyorum ki öğrenme

“merak” la başlar. İnsan, merak ettiği şeyin izini sürer. Öğretmenler ise en çok bu meraklı kitleye bir şeyler anlatmaktan keyif duyar, özellikle karşısındaki topluluk, anlatacaklarını daha önce hiç duymamışsa...Ve ben, yukarıda sordüğüm adları daha önce hiç duymadığına neredeyse eminim.

Yeterince merak uyandırdıysam başlayalım anlatmaya...

Yılbaşı ağacı süslerken, dilekler dileyip ağacın altına hediyeler koyarken duyduğumuz heyecan ve mutluluk, Orta Asya’daki atalarımızın genlerini taşıyor olmamızdan kaynaklanıyor. Evet,

doğru duydun; aralık ayında yılbaşı ağacı süslemek çokook eski bir Türk geleneğidir. Bunu ben değil, dünyaca ünlü Sümer tarihi uzmanı Muazzez İlmiye Çığ ve daha birçok araştırmacı söylüyor :

“Eski Türklerin İslam öncesi inançlarına göre güneş çok önemli. Günlerin uzamaya başladığı 22 Aralık’ta gecenin gündüzle savaştığına ve günün geceyi yenerek zafer kazandığına inanılı-

Güneşin bu zaferini, yani yeniden doğuşunu, Türkler büyük şenliklerle kutluyorlar. Bu kutlamayı, yer yüzünün tam ortasında bulunduğu ve ucunun tanrıya ulaştığına inandıkları ölümsüzlük simgesi “hayat ağacı”nın altında yapıyorlar. Dualar, iyi dilekler tanrıya ulaşsın ve o sene tanrı güzel şeyler yaşatsın diye ağacın altına hediyeler koyuyorlar. En güzel giysilerini giyip ağacın çevresinde şarkı-

lar söylüyorlar.”

İşte biz Türkler bu özel güne “Nardugan” adını vermişiz. ‘Nar: güneş’, ‘Dugan: doğan’ demek. Yani “doğan güneş”, “yeni gün” anlamına geliyor. Nardugan Bayramı, günümüze kadar ulaşmış bir gelenek. Bugün Kırgızistan, Kazakistan, Özbekistan gibi Türk coğrafyalarında kutlanan ve sadece bu bölgeye özel akçaçam ağacının süslendiği

bu bayram, yılbaşının Türk kökenli olduğuna kanıt gösteriliyor. Bu geleneğin Avrupa’ya Hun Türkleri tarafından taşındığı söyleniyor. Nardugan’ın ne olduğunu artık biliyorsun. Hristiyanların Noel Bayramı’ndan çok daha önce Türklerin kutladığı “Yeniden Doğuş Bayramı”. Şimdi yazının en başındaki soruya dönelim:

“Ayaz Ata ya da diğer

Türklerin Noel Babası Var Mı?

Türk mitolojisine göre (Doğru duydun evet bizim de bir mitolojimiz var...Hem de çok zengin) Ayaz Ata soğuk tanrısıdır, gökten soğuk hava üflediğinde kışı başlatır. “Ayaz” Türkçede “ kışın açık ve bulutsuz havalarda hissedilen kuru, keskin soğuk” anlamına gelir. İnanişaya göre, böyle soğuk havalarda torunu Kar Kızı ile ortaya çıkan Ayaz Ata; aç, fakir ve kimsesiz insanlara yardım eder; özellikle çok soğuk havalarda onları korur...

Nardugan Bayramı’nda Kar Kızı ile birlikte çocuklara hediye dağıtır.

Türkiye’de pek bilinmeyen bu mitolojik karakter; Orta Asya’daki Türkler arasında bir kültür sembolü olarak kuşaktan kuşağa aktarılmış ve günümüze kadar yaşamış.

Mitolojik hikayelerin geçmişte yaşayan toplumları ve bugünü anlamak için ilham verici ve faydalı olacağına inanıyorum. Kültür savaşlarının yapıldığı, başka kültürlerce kuşatıldığımız şu zamanlarda

Biz ise Noel ile ilgili uzun uzun cümleler kurabilirken kültürümüzdeki varlığı kesin olarak kanıtlanmış Ayaz Ata hakkında hiçbir şey bilmiyoruz ne yazık ki!

Ayaz Ata gibi, sahip olduğumuz değerleri öğrenmeniz ve etrafınızdakilerle paylaşmanız dileğiyle...

Evrin Yıldırım

Çizgili Defter

Umut

*Karanlık, harap bir
işkence gemisinde*

*Nemli, küf kokan tahtalar
arasındadır
umut*

Buralardadır

Ve oralarda.

*Çingene mahallesinde
yere serilmiş kili-
min üstünde,*

*Yaşlı, virane sokak-
lardadır.*

*Umut, gökyüzünde-
dir.*

*Bir marangozun alet
çantasında görülür kimi-
leri*

*Ya da bir çiftçinin elinde
Zalimin göğsünde hisset-
tiği her daralma*

Ve her vicdan çirpınışı

Ve her sıkılmış yumruk

Ve her dağlanmış yürek

*Ve karşıdaki dağların
ardından*

Kızılca yükselen güneş,

*Bir çocuğun kahkahası
umuttur.*

Umut ölmez,

*Her bahar gelişinde umut
yeniden doğar*

Ve biz her hatırladığımızda

*Baharın tekrar ve tekrar
geleceğini*

Umudu öldüremezler...

İlke Nil Gökçe /9 FL B

CAMBAZ

Azsam çoğum ;

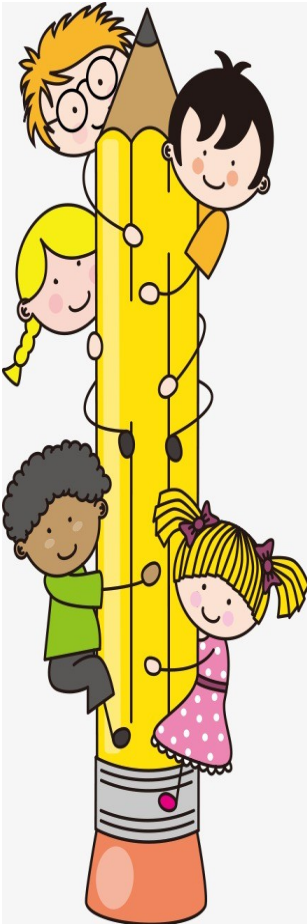
Çoksam az.

Varsam yokum;

Yoksam var.

İşte hayat böyle bir cambaz.

Mehmet Yenişar /9FL B

Aldığımız Nefesler

Bak, görüyor musun eserini
Biten bir ömür bırakıyor ısıltılı
gözleri
Parıldıyor en derinden bir yıldız,
Sönmek üzere olan bir ay misali.

Ah, hangimiz hissetmedik
nefesimizle can
Bulan kanın rengini?
Aldığımız hayatlar, bırakmayacak
peşimizi
Suçluluk yakacak genzini,

Aldığın her nefes ödeyecek,
vereceğin
Bir yenisinin bedelini.

Öykü Efendi

9 FL C

BİR ÇOCUK

Anladığında dünyayı
Hatırladığında geçmişi
Ve bildiğinde ölümü
Sakın söyleme o çocuğa

Solduğunda çiçekler
Karadığında hava
Parlamadığında yıldızlar
Balon ver bir çocuğa

Söndüğünde ışıklar
Kısıldığında sesler
Kesildiğinde kokular
Kucakla bir çocuğu

Sonbahar geldiğinde
Yerle buluştuğunda yapraklar
Estiğinde ölüm rüzgârı
Son kez kolla o çocuğu
Veda et, o içindeki çocuğa

Umut Arda Dinçoğlu 9 FL C

Bir Delilik Biçimi

Pek çok insan tanıdım, az çok insan tanıdı beni. Çok az insanı sevdim, pek çok insan sevdi beni. Ben ne aradığımı bilirken, beni sevenler belki de sadece beni buldukları için sevdiler. Bu nedenle ben, hepsinden daha fazla ve derinden

üzüldüm. Derin üzüldüm; çünkü nelerin avucumdan kaydığını, nelerin gözlerimin gördüğü gibi değil de aklımın algıladığı gibi olduğunu fark ettim. İşte bu, acıttı beni. Bizleri bir diğerimizden farklı kılan nedir acaba? Burada üstünlüğü de kastediyorum. Her insan eşit mi evrensel beyannamede

yazdığı gibi ? Yani, Yunus'u Ağaca'yla eşit mi saymalıyız; aynı dünyaya bakıp aynı şeyleri mi görüyorlardı? Son zamanlarda oynadığım bir oyunu anlatayım sana:

Bir oyun...

Gözlerini

kapatıyorsun, sonra “ay”ın parlak yüzüne bir minder atıp dünyaya bakıyorsun, insanlar karıncalara dönüşüyor bir süre sonra...Ardından milleti-

ni, dinini ve bütün değerlerini uzay boşluğuna savuruyorsun, eğer bunları başarabilirsen artık “dünya”yı ve nelerin gerçekten önemli olduğunu fark etmeye başlıyorsun.

Ben keşfettiklerimin bazılarını zamanla sana anlatacağım . Umarım sen de denersin bu oyunu; ama dikkat et alışkanlık yapıyor.

Farkındalık! Buyur, buradan yak, sana altın bir tepside bir anahtar. Bizlerin bütün yaşamını, duygularını, sevinçlerini belirleyen esas neden bu bence. Farkında olursan kayıtsızlık duvarın yıkılmış demektir. İlgiye ihti-

yacın olduğunun farkındaysan beynin artık seni de aşarak bu ilgiyi arayacaktır veya sana bu ilgiyi verebilecek insanları aramaya başlayacaktır. Düşünsene, bundan on yıl önceki bizleri, yüz yıl önceki bizleri, bin yıl önce ve hatta on bin

yıl öncekileri... Hepsinin hayattan beklentileri farklıydı. Bazıları ölümsüzlüğün peşindeydi, bazıları tok bir midenin veya bir iki yıl daha fazla yaşama umudunun...

... Belki de onların hayat sandıkları aydınlık, kapkara bir duvardaki bir iğne deliğinden ibaretti. Karanlık kısmın nedenini hiç düşünmediler; çünkü farkında bile değillerdi. Peki, biz ne kadar farkındayız kendi yaşamımızın, bedenimizden çıkıp ken-

dimizi savunmadan ne kadar seyredebiliyoruz, ne kadarını görebiliyoruz.

Ben, kendim için kafatası denen kafesin içinde yarattığım kaderin (!) farkındayım ve onun özlemini hissediyorum. İleride yaşayacağım hayal kırıklıklarının nedenleri

neler olacak? Şimdiden önlem alabilir miyim akmamış gözyaşlarıma? Neden olmasın, farkında olmam bu kaderi bana önceden yazmamış mıydı? İşte, burada bir paradoksla karşılaşıyorum: Farkında olduğumun da farkındayım, yani aradığımı bulamama ihtimalimin olduğunu. Evet, bu da benim olası durumdan çıkış anahtarı.

Eğer farkında olmak, bana yeni pencereler açıyor, beynimin düşünme denen formülünü yeniden yazıyorsa ve bu süreç sürekli "kendi yenisini" yaratan bir kısır döngü ise bana pratikte ne yararı olacak? Sorular ve türevi sorunlar

ne kadar da zamanın algısına terk edilmiş değil mi? Eğer sana sürekli yazabilirsem bu karalamaların üzerinde biraz daha duracağım. Kim bilir belki güzel bir şeyler oluşur. Hee, unutmadan cehalet mutluluk getirir, farkındalık ise bir delilik biçiminin masumiyet maskesidir...

Şengül Ateş

ORİJİNAL TENTEN ÇİZİMLERİ SATILDI

Tenten'in Maceraları çizgi romanının yaratıcısı, "Herge" adıyla tanınan Belçikalı çizer Georges Prosper Remi'ye ait orijinal Tenten çizimi, Fransa'nın başkenti Paris'teki müzayedede 500 bin dolara (Yaklaşık 2 milyon TL) satıldı.

Tenten'in "Kral Otto-kar'ın Hayaleti" başlıklı 1939 tarihli macerasının orijinal çini mürekkep çizimlerinden biri olan kare, Herge'ye ait kitap ve çizimlerin satıldığı müzayedenin en fazla değer biçilen parçası oldu.

Karede genç gazeteci Tenten ve köpeği Milu, bir muhafızın koruduğu saray koridorunda kraliyet mabeyincisinin ardında yürürken görülüyor.

DA VİNCİ'NİN

TABLOSU REKOR FİYATA SATILDI

Leonardo da Vinci'nin "Salvator Mundi" adlı tablosu 450 milyon dolara alıcı bularak şimdiye kadar bir açık artırımda en yüksek fiyata satılan sanat eseri

oldu.

Salvator Mundi, İsa'nın Salvator Mundi (Dünyanın Kurtarıcısı) olarak betimlendiği tablodur. 2005 yılında yeniden keşfedil-

mesinden bu yana, önde gelen akademisyenler tarafından tarafından Leonardo da Vinci'nin bir eseri olarak atfedildi.

Bu atıf, diğer uzmanlar tarafından hala tartışılmaktadır. Uzun zamandır kayıp olduğu düşünülen tablo, restore edildikten sonra 2011'de sergilendi. Tabloda Rönesans kıyafetleri giyen İsa, sağ elini kaldırmış bir şekilde kutsama yaparken sol eliyle kristal bir küre

tuttuğu gö-

rülme ktedir

ÇİN'DE AÇILAN DEV KÜTÜPHANE

Çin'de açılan **Tianjin Binhai Kütüphanesi**, dünyanın en ilginç tasarımı kütüphanelerinden biri.

Yapımı üç yıl civarı süren kütüphane, geniş bir kültür bölgesi kazandırma amaçlı şehir

tasarımının bir parçası olarak planlandı. Dev bina 33.700 metrekarelik bir alan kaplamasının yanı sıra **1.2 milyon kitap** barındırabilecek bir kapasiteye de sahip.

NOBEL EDEBİYAT ÖDÜLÜ

Nobel Edebiyat Ödülü'nü İngiliz yazar Kazuo Ishiguro aldı. İsveç'teki Nobel Komitesi, 2017 Nobel Edebiyat Ödülü'nü Japon kökenli İngiliz yazar Kazuo Ishiguro'ya verdi.

Kazuo Ishiguro, Nobel Edebiyat Ödülü'nü "Günden Kalanlar" isimli romanıyla kazandı. 1954 yılında Nagasaki kentinde doğan Ishiguro 1960 yılında ailesiyle birlikte İngiltere'ye göç etti, 1982 yı-

linda da İngiliz vatandaşlığı aldı. Ishiguro 1978 yılında University of Kent'i bitirdikten sonra University of East Anglia'da yaratıcı yazarlık masterı yaptı. Yazarın 2005 yılında yazdığı Beni Asla Bırakma (Never Let Me Go) romanı 2010 yılında yönetmen Mark Romanek tarafından aynı adla sinemaya da aktarılmıştı. **Sarp Özay / 9 FL A**

“Bize hiçbir şey yapma-
dılar, bizi
tümüyle
hiçliğin
içine yer-
leştirdiler,
çünkü bi-
lindiği gibi
yeryüzünde
hiçbir şey

Satranç

Gece yarısı New York’tan Buenos Aires’e yolculuk eden bir yolcu gemisindeki satranç şampiyonu olan, karşısında kim olursa olsun ezip geçen Mirko ile tesadüfen karşılaşına çıkan, yıllarca işkence görmüş ve gariptir ki satrançtaki ustalığını da bunun sayesinde kazanmış olan Dr.B arasında

geçen bir satranç ma-
çını anlatır.

Zweig, çok geniş bir psikoloji birikimine sa-
hip olan bir yazardır. Karakter analizini çok iyi yapmış ve bütün psikoloji birikimini akı-
cı bir şekilde ortaya dökmüştür Satranç ’ta.

80 sayfaya ne sığ-
dırmış olabilir ki? Diye
düşünebilirsiniz. Fakat

bu kitap hakkında 80 sayfa düşünce ve de-
ğerlendirme yazısı yazılabilir. Benim en çok etkilendiğim kitap-
ların başını çekiyor. Eğer giriş kısımlarında sabredip bırakmazsa-
nız elinizden bitirene kadar düşüremeyece-
ğinizin garantisini veriyorum.

“23 Şubat 1942 saba-
hı, yatak odasının ka-
pısı, öğleye kadar
açılmadı. Bu durum-
dan şüphelenen hiz-
metçiler polise haber
verdiler. Yatak odası-
na giren polisler sır-
tüstü yatan Stefan ile
elini onun göğsüne
koymuş olan sevgilisi

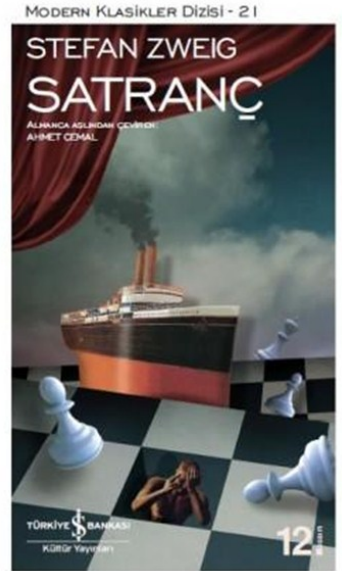
Lotte’yi buldular. Titiz-
ce düzenlenmiş masa-
nın üstünde pulları
bile yapıştırılmış olan
veda mektupları duru-
yordu. “

Stefan Zweig,
Satranç kitabını yaz-
dıktan sonra 1942 yı-
linda eşiyle birlikte
intihar ediyor. Ben bu-

1942 yılı başlarındaki
ruh halini yansıtıyor bu
kitap. Umutsuzluk için-
deki Zweig, en sevdiği
yazarlar olan Goethe,
Homer ve Shakespea-
re’de teselli arıyordu.
Okumak için bir şeyler
ararken, şans eseri Mon-
taigne’in “Denemeler”
ine rast geliyor. Montai-
gne, ölüm karşısında öz-
gür olmak istiyordu.

Zweig ise Naziler ‘den
kurtuluş için tek çare
olarak ölümü görüyor-
du. Yabancı kaynak-
larda bu kitabın Nazi
akımını eleştirmek için
yazıldığı söylenir.
Kısaca arkadaşlar,
lütfen bu kitabı okuyun
ve okutun. Dünya’ya
bakış açınızı değiştire-
bilecek yegane kitap-

nu kitabı bitirdikten
sonra hakkında yazı-
lanları okurken gör-
düm ve bir anda kitap
gözümde bambaşka
bir duruma geldi.

Peter Pan Ölmeli

“Varlıklı bir işadımı, annesinin cenazesinde suikasta kurban gitmiştir. Suçlu bulunan karısı tutuklanır ve ömür boyu hapse mahkum edilir. Onun masum olduğuna inanan sürgündeki dedektif Hardwick, bu esrarı çözebilecek tek kişinin, Dahi Dedektif Dave Gurney’in kapısını çalar.

Suikastçının, bulunduğu noktadan hedefi vurabilmesinin imkansızlığı sadece Gurney’in dikkat edebileceği küçük bir ayrıntıydı. Gurney, soruşturma için delilleri toplamaya başladıkça birbiri ardına tuhaflıklar olduğunu fark eder ve çok geçmeden tehlikeli bir adamın, sonucunda sadece ölüm olan şeytani hamleleriyle karşı karşıya kalır. Bu adamla alay eden herkes, bir gün ansızın ortadan kaybolmuş, kendilerinden bir daha hiç haber alınamamıştır. Öldürürken hep aynı şarkıyı mırıldanan, dünyanın en azılı tetikçisi, çocuk görünümüne olduğu için “Peter Pan” denilen sihirbaz bir cani.”Öncellikle, bu kitapta beni rahatsız eden birkaç unsur var. Kitap çok bölümden oluşuyor. Her bölüm 8-10 sayfa ve bu durum bazen okurken sizi duraklatabiliyor. Ayrıca muhtemelen çeviriden kaynaklı bir akış problemi var. Fakat bunlara rağmen yazarımız John Verdon’un hayal gücü bizi sarıp sarmalıyor. Muazzam bir kurgu. Katil son 200 sayfada ortaya çıkmasına ve “Ee, şimdi ne kaldı ki?” sorularınıza rağmen merak duygusu hep en yüksek noktada. Benim katil tahminlerimden hiçbir tutmadı. Uzun lafın kısıası,

Ben kendimi gerçeği arayan bir adam olarak görmek isterim, ama belki de sadece yalanları ortaya çıkaran biriyim."

“Aklından Bir Sayı Tut” u hepimiz görmüş veya en azından duymuşsunuzdur. Bu kitapta “Dedektif Dave Gurney” serisinin bir başka kitabı. Bu seriden bahsedecek olursak, Dedektif Gurney her kitapta farklı olayları çözer. Biraz Sherlock Holmes tadında olan bu seriye hangi kitaptan başladığının pek bir önemi yok.

Andrew Brawley’nin Sıradışı Hikayesi

“...ikimiz de biliyorduk ki, bazı acılar hiçbir ilacın yatıştırılamayacağı kadar derinde olurdu. Kemiklerinize işlerdi. İliklerinize saklanırdı; tıpkı kanser gibi.”

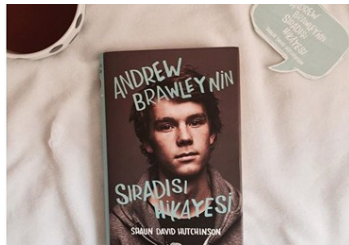
Bu kitap hakkında söylenecek o kadar çok şey var ki!

“Her şeyini kaybetmiş bir çocuğun, umudu hastane koridorlarında kovalamasının yürek burkan ama aynı zamanda umut

vadeden sıcacık hikâyesi. Andrew Brawley, ailesinin geri kalanı gibi o gece ölmüş olmalıydı. Şimdi hastanede yaşıyor, kafeteryada çalışıyor, hemşirelerle takılıp kimsenin kullanmadığı malzeme dolaplarında uyuyor. O, neredeyse görünmez, geçmişinden, suçluluk duygusundan ve onu bulmaya çalışanlardan saklanıyor. Bir tek, yarattığı süper kahraman Hasta

F’nin dünyasında teselli bulabiliyor. Sonra bir gün hastaneye vücudunun yarısı, nefret dolu sınıf arkadaşları tarafından yakılmış bir çocuk geliyor. Onun acısı Drew’u adeta çekiyor, onda umudu, mutluluğu görüyor. Hastanenin ötesinde, acı dolu geçmişlerinden uzak bir geleceği.

Ancak Drew hayatın asla bu kadar kolay olmadığını biliyor, kurtuluş için önce ölümlü yüzleşmesi ve yaptıklarının bedelini ödemesi, nasıl biri olduğu gerçeğini açıklayarak geleceğe dair tüm şansını

Andrew’un psikolojisi dar maduman. Hissettiği suçluluk duygusu o kadar ağır ki onu bir kapana sıkıştırmış. Asla bir çıkış yolu göremiyor. Her şeye rağmen Andrew çok zeki, hayal gücü çok geniş bir çocuk. Yazarımız Hutchinson Drew’un iç dünyasını o kadar iyi ortaya koymuş ki bu bazen size ağır gelebiliyor. Akıcılığın-

dan bahsetmiyorum, yalnızca birkaç bölüm okuduktan sonra bir durup soluklanmanız gerekebiliyor. Bu Andrew’un hissettiği suçluluk duygusunun elle tutulur düzeyde olduğundan kaynaklı.

Kitaba ek olarak, ara ara

karakterimizin çizmiş olduğu çizgi romandan kesitler var. Benim gibi arada soluklanmak isteyenler için oldukça iyi olmuş. ,Çoğu insanın popüler kültür kitaplarına karşı bir önyargısı olduğunun farkındayım fakat yalvarıyorum bu kitaba bir şans verin. Pişman olmaya çağınızın garantisini veriyorum size.

Öykü Efendi /9 FL C

**“Eğitim herkesin hakkıdır ve
İyi bir eğitim şans değil, tercihtir.”**

Eğitim birey ve toplum geleceğinin inşasıdır. Bu nedenle “bir çocuk nasıl yetişirse, bir toplum da öyle gelişir.” anlayışı yola çıkış haritamızdır. Bu harita hedefimizin önemi ve verdiğimiz eğitimin ancak titiz çalışma süreci içinde gerçekleşeceği vurgusunu güçlendirir. Çünkü her insan keşfedilmeye açık bir potansiyel ile doğar. Amacımız bu potansiyeli belirli kalıplara göre biçimlendirmek değil, potansiyelin insanın kendinde olduğunu fark ettirmek ve öğrencilerimizi dünya vatandaşı standardında hayata hazırlamaktır. Yani bizce eğitim; insanın gelişimine yapılan en önemli yatırım ve bu yüzden de sadece bilgi depolamak değil, öğrenciye

BİZE ULAŞIN

Görükle Mah. Egemenlik Cd. No:3 Nilüfer / BURSA